

M o e r s t a a l !

60 vertalingen in het
Nederlands uit
de internationale popmuziek

M o e r s t a a l !

John Blijenberg

Schrijver: John Blijenberg

Omslagfoto's: Arie Cijfer

© 2021 John Blijenberg

ISBN 978 94 643 5659 5

Ja ik heb een thuisland
de Nederlandse taal

(vrij naar Albert Camus)

Taal is een spiritueel landhuis
waarin je leeft
en niemand heeft het recht
je er uit te zetten

(Saul Bellow)

Vooraf

Op het moment van schrijven aan deze bundel zit Nederland midden in de tweede golf van de wereldbrede coronapandemie met de Engelse variant in het vooruitzicht; minister-president Rutte heeft zelfs de avondklok aangekondigd.

Het idee voor dit boekwerk is mede ontstaan door COVID-19 dat ons noodzaakt zoveel mogelijk thuis te blijven. De culturele sector zit helemaal op slot: geen museum, geen bibliotheek, geen theater, geen horeca, geen buurthuis open; dat houdt in dat mijn activiteiten ook stil zijn komen te liggen.

Een tweede reden om aan dit werk te gaan beginnen is het feit dat Moerstaal & Trawanten, kortweg de Moerstaalband, in 2021 tien jaar bestaat. Dat betekent dat ook ik meejubileer niet alleen als zanger van de band, maar ook vanwege het feit dat ik al deze jaren vertalingen naar het Nederlands heb gemaakt van liederen uit de internationale pophistorie.

Is deze bundel een nalatenschap?

Daar zit ook wel iets van waarheid in, maar de belangrijkste aanzet is toch gegeven door de lock-downsituatie waarin ik iets om handen wilde hebben, waardoor ik dit boekproject ben begonnen.

Mijn eerste stap bestond uit het selecteren van 60 nummers die ik grotendeels zelf heb vertaald.

Vertalen of hertalen?

In al die jaren dat ik liedteksten heb herschreven vanuit een andere taal, meestal van het Engels naar het Nederlands, heb ik me regelmatig afgevraagd: 'Ben ik nu aan het vertalen of aan het hertalen, en wat is het verschil?'

Een bevredigend antwoord op die vraag heb ik gevonden op de website www.hertalen.nl van Bob de Jong. Samen met Martijn Prins schrijft hij her- en vertalingen voor de zang- en theatergroep Komopjuh! De groep voert overgezette wereldhits in het Nederlands ten tonele, die regelmatig meerstemmig worden uitgevoerd.

Hieronder een door mij enigszins bewerkt citaat over hun opvatting over ver- en hertalen.

Op deze site gaat het om liedteksten, waarbij de vreemde taal wordt overgezet naar het Nederlands (tot zover is dat vertalen). Maar de hertaler gaat verder. De liedtekst wordt in een Nederlandse, soms modernere, context gezet. 'In Nederland hebben we geen cowboys, wel boeren. Faxen doen we al een tijdje niet meer, wel mailen. Dat gebeurt niet alleen nog bij uitgaansgelegenheden maar ook via internet. Zo wordt een vertaling een hertaling.

Soms heeft de tekstschrijver even geen boodschap aan de originele liedtekst, en wordt alleen de melodie gebruikt waarop een nieuwe Nederlandse tekst wordt gemaakt'.

Op de website worden de volgende varianten voor hertalingen genoemd:

- Vertaling

Hier blijft de hertaler zo dicht mogelijk bij de originele tekst, met Nederlandse woorden die de intentie van de originele tekst het meest recht doen. De context is desgewenst wel naar Nederland verplaatst.

- Interpretatie

Deze hertaling geeft een interpretatie weer van de originele tekst, maar volgt niet altijd de intentie van de originele tekst.

- Eigen tekst

De hertaler gebruikt de melodie om deze te voorzien van een eigen tekst.

- Klank

De klanken van het origineel worden hier door de hertaler gebruikt, om de herkenbaarheid voor de luisteraar in tact te houden.

- Humor

De hertaler maakt van het origineel een humoristische parodie als tegenhanger van het origineel.

- Actualiteit

Hier maakt de hertaler een eigen tekst om de actualiteit van het moment van schrijven weer te geven.

Tot zo ver het door mij bewerkte citaat.

Met deze uitleg kan ik heel goed leven. Hoe letterlijker de originele tekst wordt omgezet in het Nederlands hoe meer je vertaler bent, en hoe verder je tekst afwijkt van het origineel – tot en met een compleet ander verhaal – des te meer je aan het hertalen bent.

Maar..... de term vertalen is mij zo vertrouwd dat ik in dit boek alleen maar dat begrip zal hanteren, echter, de lezer begrijpt nu per lied in welke mate er sprake is van hertalen. Alle bovengenoemde voorbeelden zullen in dit boek voorkomen.

Maar waar komt zo'n liefhebberij toch vandaan?

Hiervoor moet ik terug naar mijn kweekschooltijd (ja, daar kon je onderwijzer worden, ja en dat is weer een oude benaming voor leraar of docent). Ik had het daar getroffen met mijn leraar Nederlandse taal en letterkunde, die ons studenten met veel elan liet kennismaken met literatuur en poëzie. Vanaf die tijd ben ik ambassadeur geworden om het gebruik van onze taal te bevorderen. Vooral nu in deze tijd ons taalgebied wordt overwoekerd door met name leenwoorden uit het Engels. Wat dat betreft probeer ik zoveel mogelijk Engelse uitdrukkingen te omzeilen door er een goed Nederlands woord voor in de plaats te zetten. Met de oprichting van de Moerstaalband werd de inclusieve missie 'de Nederlandse taal hoog houden' een principe. Het zogenaamde introductielied waarin ieder bandlid wordt voorgesteld eindigt met 'Wij houden onze moerstaal in het oog, ja onze moerstaal zit ons hoog...' Zingen in de moerstaal werd voor mij dan ook een uitdaging. Het gebruik van bestaande popmelodieën werd het uitgangspunt, maar dan wel uitgevoerd in een Nederlandse bewerking. Zo moest er in de beginperiode van de band flink geproduceerd worden om repertoire op te bouwen.

Hoe verloopt nu zo'n proces bij een tekstvertaling?

Bij mij begint het met de melodie, die moet een sfeer oproepen: gevoelig, kippenvol, meerstemmige samenzang, lekker tempo, sterke intro of mooie gitaarloopjes. Dan zoek ik het nummer op via YouTube - Spotify kan natuurlijk ook - maar ik vind de beleving van beeld en muziek de

fijnste combinatie; ook het beluisteren van andere uitvoeringen is vaak de moeite waard.

Vervolgens bekijk ik de liedtekst in de oorspronkelijke taal met daarbij de weergave van een steriele vertaling in het Nederlands via Google Translate.

Luisterend naar klemtoon, ritme en cadans van de liedtitel komen er associaties in het Nederlands bij me op. Dat hoeft niet per se een letterlijke vertaling te zijn. Voor mij is het decor van het moment bepalend. Daarmee bedoel ik dat de richting van de vertaling vaak bepaald wordt door de actualiteit waarin ik me bevind: bijvoorbeeld een boek of een gedicht dat ik pas heb gelezen, iets wat zich in de wereld afspeelt, een sportgebeurtenis, een pas afgelegd museumbezoek, een jeugdherinnering of een vakantietrip.

Met deze achtergronden kan een vertaling mij ver laten afdrijven van de originele tekst en veel nadrukkelijker het in mij opkomende decor volgen. Kortom, de melodie blijft herkenbaar, maar de Nederlandse liedtekst kan een totaal ander verhaal geworden zijn ten opzichte van de originele tekst.

Ik veroorloof me ook veel dichtelijke vrijheden, terwijl ik toch de grote lijn van het origineel blijf volgen. Zo kan een situatie zich afspelen in Londen in plaats van Parijs, of ik verander een onbekend sterrenbeeld in een algemeen bekendere variant of raakt Graceland zomaar gesitueerd in Zutphen.

Een van mijn uitdagingen tijdens het vertalen is dat ik per couplet structureel rijm wil toepassen, ook al komt dat niet voor in de buitenlandse tekst. Het eindrijm van een of meer lettergrepen pas ik het vaakst toe, zoals fiets–niets, of lopen–kopen, of babbelen–kabbelen.

Waar het spontaan kan, gebruik ik binnen een versregel de mogelijkheid van woord- of klankrijm: *I see a red door* wordt *Ik fietste recht door*, *Come together* wordt *Kom maar verder*, maar *Hit the road Jack* wordt zo maar *Rot toch op Bob*, *Buona sera signorina* krijgt een wending naar *Mooie Vera was een prima ballerina*.

Een extra uitdaging die ik mij opleg bij een vertaling is dat deze in grote lijnen gelijk het origineel gezongen moet kunnen worden met begeleiding van gitaar en percussie.

Dat betekent dat het metrum van begin tot eind een rol speelt bij het zoeken naar woorden in de uithoeken van de Nederlandse taal.

Moerstaal & Trawanten

Eind 2010 kreeg ik zin om weer eens mee te doen aan een toneelproductie. Zoekend op internet kwam ik terecht op een website waar een basgitarist 'iets' wilde gaan doen met Nederlandstalig liedrepertoire. Begin januari 2011 maakten we een afspraak. Inmiddels had ik hiervoor een tweede gitarist geïnteresseerd, dat was Toon.

Ik kende Toon van het popkoor Backcorner waar we destijds met onze partners in meezongen. Bij mij thuis werd op proef gerepeteerd met een paar Nederlandstalige nummers van o.a. De Dijk en The Scene. De basgitarist gaf aan dat dit toch niet iets was wat hij zocht. Einde repetitie, einde samenwerking?

Een week later belde Toon me op en zei dat hij eventueel een basgitarist wist die het wel wilde proberen. Dat was Ineke, Toons partner. Zij moest zich inspelen op de basgitaar, omdat zij tot nu toe alleen klassieke gitaar had gespeeld. Er werd elke week gerepeteerd bij Toon en Ineke op zolder. We bouwden een repertoire op dat was samengesteld met teksten uit het Nederlandse taalgebied. Ook de aan het Nederlands verwante talen of dialecten hoorden hier toe, zoals het Afrikaans, het Vlaams, maar ook bijvoorbeeld het Gronings, het Drents en het Haags. Toon en ik schreven Nederlandse teksten op bestaande popmuziek, vaak oude vergeten toppers uit vroegere jaren. De muziek werd afgewisseld met door mij voorgedragen bestaande cabaretteteksten of gedichten met een tragi-komische inhoud.

Op zondag 13 november 2011 gaven we ons op voor een open podium van het Café Chantant in het Luxor Filmhuis in Zutphen. We kregen daar 30 minuten speeltijd.

Voor die tijd moesten we nog wel een naam voor onze band bedenken waarmee we konden worden aangekondigd. Ik bedacht een naam die recht zou doen aan de zin 'aan het Nederlands verwante talen of dialecten'. Het Nederlands is de 'moerstaal' en alle aan het Nederlands

verwante talen of dialecten noemde ik de 'trawanten' van het Nederlands.

Zo ontstond het muzikaal gezelschap Moerstaal & Trawanten, kortweg de Moerstaalband genoemd. In personen uitgedrukt is John Moerstaal en zijn Toon en Ineke de Trawanten.

In januari 2013 sloten LeJo en Danny zich bij ons aan en werd het geheel een heuse band. LeJo verzorgde de percussie en de mondharmonica en Danny werd de geluidsman.

Op zondag 22 september 2013 speelde Danny voor het eerst mee op zijn klarinet.

Een jaar later debuteerde hij op zijn sopraansaxofoon. Op 25 november 2016 - na het vijfjarig jubileum optreden - besloot Danny de band te verlaten.

De Moerstaalband ging verder met een vierkoppige bezetting: Ineke basgitaar, John zang en voordracht, LeJo percussie en mondharmonica en Toon gitaar.

Leeswijzer

Ik heb er in dit boek voor gekozen om voor alle nummers dezelfde indeling te maken.

Van elk lied worden cursief enkele coupletten van de originele liedtekst weergegeven; niet de hele tekst, omdat ik binnen de spelregels van het citaatrecht wil blijven. Na het citaat volgt een informatieve tekst over het ontstaan van het lied, de liedtekstschrijver en de eventuele uitvoerenden. Uiteraard ontkom ik er niet aan om hier en daar een stevig 'Wikipedia-gehalte' te gebruiken, voor alle duidelijkheid, pas tijdens het schrijven van het manuscript van dit boek heb ik me verdiept in de originele geschiedenis van het lied en naar aanleiding van welke omstandigheden het is geschreven.

Hierna is er een blokje data over origineel en vertaling te lezen. Vervolgens beschrijf ik wat mijn inspiratie voor de vertaling was, wat de aanleiding was, welke associatie ik bij de melodie kreeg en welk decor daarbij een rol speelde.

Een indeling op chronologische volgorde heb ik niet aangehouden, omdat de liederen nu eenmaal niet op die manier op mijn pad kwamen. Uiteraard zijn de jaren '60 het sterkst vertegenwoordigd (27 nummers), een goede tweede vormen de jaren '70 (9 nummers), terwijl de derde plaats wordt bezet door de jaren '80 (7 nummers). Het oudste lied komt uit 1928, Harald Paulsen zingt in dat jaar het lied *Mackie Messer* van Bertolt Brecht in de *Dreigroschenoper* en het jongste nummer dateert uit 2016, alwaar Dion DiMucci samen met Paul Simon zijn ode *New York is my home* zingt.

De volgorde van de inhoudsopgave wordt bepaald door de eerste naam van de uitvoerende.

Zo komt bijvoorbeeld een lied van Leonard Cohen terug bij de L, The Rolling Stones bij de R, en Herman Brood bij de H.

Een aantal liederen hebben achter de titel een asterisk (*), dat zijn nummers die zingbaar en speelbaar zijn gemaakt en opgenomen in het repertoire van de Moerstaalband.

www.moerstaalentravanten.nl/muziek

Vertalingen

The Andrew Sisters	Bei mir bist du schön	14
The Animals	Bring it on home to me	16
The Animals	The house of the rising sun	19
Arthur Alexander	You better move on	22
The Beatles	Come together	25
The Beatles	I 'll follow the sun	29
The Beatles	Lucy in the sky	32
The Beatles	When I 'm sixty four	36
Bob Dylan	If you see her say hello	39
Bob Dylan	Señor	42
Bobby Hebb	Sunny	46
Bruce Springsteen	Long time comin'	48
Bruce Springsteen	My hometown	51
Bruce Springsteen	The river	54
Bruce Springsteen	Tougher than the rest	57
Buddy Holly	Not fade away	60
City to City	The road ahead	62
The Common Linnets	Calm after the storm	65
Daniel Lohues	Blauwe maandag	68
Dion DiMucci	New York is my home	71
Dion DiMucci	The wanderer	74
Dr. Hook	Sylvia's mother	77
Dr. Hook	The ballad of Lucy Jordan	80
The Drifters	Under the boardwalk	83
Don McLean	Vincent	88
The Eagles	Hotel California	93
Eddie Cochran	Three steps to heaven	98
Eddy Hodges	I'm gonna knock on your door	101
Ernst Jansz	Dit huis	103
Family of the Year	Hero	106
Fats Domino	Hello Josephine	108
Gordon Lightfoot	Sun down	110
Harald Paulsen	Mackie Messer	113

Herman Brood	Saturday night	116
Howlin' Wolf	Little red rooster	119
Jerry Jeff Walker	Mister Bojangles	122
John Lomax	Goodnight Irene	128
Juliane Werding	Geh nicht in die Stadt	133
Lee Dorsey	Workin' in the coal mine	136
Leonard Cohen	Born in chains	140
Leonard Cohen	So long Marianne	143
Leonard Cohen	Tonight will be fine	146
Louis Prima	Buona sera	150
Mariza	Mal me quer	154
Mariza	Recuza	157
Merle Davis	Sixteen tons	160
Moody Blues	Nights in white satin	163
Paul Simon	Graceland	166
Ray Charles	Hit the road Jack	171
Randy Newman	Lonely at the top	175
Reinhard May	Gute Nacht Freunde	178
The Rolling Stones	Lady Jane	181
The Rolling Stones	Paint it black	184
The Rolling Stones	Sympathy for the devil	187
Roy Orbison	California blue	192
Rufus Wainwright	Going to a town	196
Simon & Garfunkel	The sound of silence	199
Sting	Fragile	202
Van Morrison	Ballerina	205
Tom Waits	Diamond in your mind	209
Tom Waits	House where nobody lives	213
Xavier Rudd	Follow the sun	216

Bei mir bist du schön*

*Of all the boys I've known, and I've known some
Until I first met you, I was lonesome
And when you came in sight, dear, my heart grew light
And this old world seemed new to me*

*You're really swell, I have to admit you
Deserve expressions that really fit you
And so I've racked my brain, hoping to explain
All the things that you do to me*

Bei mir bist du schön, please let me explain ...enz.

Bei mir bistu shein is een traditioneel Jiddisch liefdesliedje, geschreven voor de Jiddische musical *I would if I could* uit 1932. In het Duits is het bekend onder de titel *Bei mir bist du schön*.

De swingjazzversie van The Andrews Sisters is wereldberoemd geworden. Een vrolijk nummer met een slepend intro-couplet dat langzaam op stoom komt met een aanstekelijk refrein.

Origineel:	Bei mir bistu shein
Tekst en muziek:	Jacob Jacobs en Sholom Secunda
Uitvoering:	The Andrew Sisters
Album:	Pennsylvania Polka (1942)
Titel vertaling:	Voor mij ben je mooi

Ja, dit nodigde me uit om te gaan vertalen. De verlegen zanger is zo vol van zijn geliefde dat hij in een mengelmoes van drie talen uitroept hoe gek hij op haar is.

Voor mij ben je mooi*

Van alle meisjes die ik ontmoette
was jij de eerste die me begroette
je ogen keken me aan
dat had nog niemand gedaan
ik raakte vet van de kook
van het parfum dat ik rook

Je vroeg je af of ik jou zag zitten
eerst werd ik rood en daarna steeds witter
ik hikkelde maar één woord
en riep heel stom da's akkoord
en verder kwam er niet veel
door die brok in m'n keel

Voor mij ben je mooi al vind je ook van niet
ik zie in jou wat geen ander ziet
voor mij ben je mooi geen twijfel meer voor mij
je bent de allerliefste in de rij

Ik roep soms bella bella dan weer siest wonderbar
in alle talen zeg ik je how fond ik op you are

Voor mij ben je mooi en da's niet voor een dag
het is echt zo dat jij er wezen mag
Ik roep soms bella bella dan weer siest wonderbar
in alle talen zeg ik je how fond ik op you are

Ik roep soms bella bella dan weer siest wonderbar
in alle talen zeg ik je how fond ik op you are
Voor mij ben je mooi al vind je ook van niet
ik zie in jou wat geen ander ziet
voor mij ben je mooi ik laat je niet meer gaan
want zonder jou vind ik er niets meer aan

Bring it on home to me

*If you ever change your mind
About leavin', leavin' me behind
Oh, oh, bring it to me
Bring your sweet lovin'
Bring it on home to me, oh yeah*

*You know I laughed when you left
But now I know I've only hurt myself
Oh, oh, bring it to me
Bring your sweet lovin'
Bring it on home to me, yeah ...enz.*

Dit lied is natuurlijk van Sam Cooke, maar vooral The Animals hebben er in Nederland een hit mee gecoörd. The Animals waren een witte rhythm & bluesgroep uit Engeland; ze namen graag de nummers van Sam Cooke op in hun repertoire.

Sam werd de 'king of soul' genoemd. Terecht, omdat hij in de vroege jaren '60 de fundamenteën wist te leggen voor het succes van de hedendaagse rhythm & blues en soulmuziek. Hij kwam in 1964 op 33-jarige leeftijd om het leven tijdens een raadselachtige schietpartij. Daarmee kwam een vroegtijdig einde aan het leven van één van de grootste pioniers van de soulmuziek. Alhoewel *Bring it on home to me* destijds een bescheiden hit was, heeft het lied door de jaren heen aan waardering gewonnen.

Origineel:	Bring it on home to me
Tekst en muziek:	Sam Cooke
Uitvoering:	Sam Cooke
Album:	als single (1962 B-kant van Having a party)
Andere uitvoering:	The Animals
Album:	Animal tracks (1965)
Titel vertaling:	Terug bij jou

The Animals (met hun zanger Eric Burdon) scoorden in 1965 een hit met *Bring it on home to me*. Het lied is eenvoudig van tekst en een en al herhaling. In de jaren '60 was dit een 'schuifelnummer'. In Amersfoort waar ik als tiener opgroeide trad er een keer per maand (!) een bandje op in het Immanuelgebouw, een houten barak in het Soesterkwartier.

Veel Puch- en Tomosbezitters kwamen er op af met hun vriendinnetjes achterop.

Voor een paar gulden mocht je er naar binnen. Vaak was het snel uitverkocht zodat er nogal wat stelletjes rechtsomkeert moesten maken. En natuurlijk behoorde *Bring it on home to me* - als actuele hit - tot het repertoire van deze bandjes met namen als The Elements, The Kingbeez, The Hotfighters, Ei ei en de Klutsers (met mijn klasgenoot Gannie Bakker), The Butterflies en niet te vergeten de soulband Amos Tamela and his mustang soul (met mijn kweekschool- jaargenoot Ray de Viso als zanger). De zuilen waren in de jaren '60 nog goed vertegenwoordigd in popminnend Amersfoort: het Immanuelgebouw was van de hervormde kerk, het KAB-gebouw van de Katholieke Arbeiders Bond en de leukste naam, Okiefenokie, van de vrijzinnig protestanten.

Dan was er nu en dan ook dansen in het kerkgebouw aan het Laurens Costerplein, maar als daar werd geschuifeld kwam het beheerdersechtpaar bij de stelletjes tussenbeide om 'dat geplak van twee lijven' tegen te gaan. Maar goed, *Bring it on home to me* was een soulblues waar op gevoel werd gedanst.

De tekst is eenvoudig, maar het verlangen van de zanger is groot; voor de vertaling ben ik dicht bij de originele tekst gebleven.

Terug bij jou

Kon ik maar even, in een zucht
jouw gezicht zien, dat gaf me al meer lucht
oh, oh, bel me gauw
laat me dicht bij je
'k wil graag terug bij jou yeah (yeah) yeah (yeah)

Ik lachte je uit, toen je vertrok
maar ik weet nu, ik deed dat meer uit wrok
oh, oh, bel me gauw
laat me dicht bij je
'k wil graag terug bij jou
yeah (yeah) yeah (yeah) yeah (yeah)

Ik gunde je alles, wat je ook wou
maar 't was te weinig wat ik deed voor jou
oh, oh, bel me gauw
laat me dicht bij je
'k wil graag terug bij jou
yeah (yeah) yeah (yeah) yeah (yeah)

Ik wil nog steeds alles voor je doen
tot m'n allerlaatste beetje poen
oh, oh, bel me gauw
laat me dicht bij je
'k wil graag terug bij jou
yeah (yeah) yeah (yeah) yeah (yeah)

Ik vraag nog een keertje kom terug bij mij
zeg nou niet nee, want dan is't voorgoed voorbij
oh, oh, bel me toch gauw
laat me dicht bij je
'k wil graag terug bij jou
yeah (yeah) yeah (yeah) yeah (yeah) yeah (yeah)

The house of the rising sun*

*There is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
Yeah God, I know I was one*

*My mother was a tailor
She sewed my new blue jeans
And my father was a gamblin' man
Down in New Orleans ...enz.*

The house of the rising sun is een traditioneel volkslied , ook wel *Rising sun blues* geheten. De versie van The Animals is de bekendste. De naam 'rising sun' is in traditionele Amerikaanse volksliederen een verwijzing naar een bordeel, een schunnig huis, maar het was ook nogal eens een naam voor Engelse pubs.

Hier gaat het waarschijnlijk om een bordeel in New Orleans. *The house of the rising sun* is vernoemd naar haar bewoonster, Madame Marianne LeSoleil Levant (= 'de opkomende zon'). Het pand was geopend van 1862 tot 1874, daarna werd het wegens overlast gesloten.

Het volkslied *House of rising sun* zou in 1905 al bekend zijn geweest bij mijnwerkers.

De oudste gepubliceerde versie van de tekst is gedrukt door Robert Winslow Gordon in 1925, in een rubriek 'Old songs that men have sung'.

Origineel:	The house of the rising sun
Tekst en muziek:	Robert Winslow Gordon
Uitgevoerd door:	The Animals
Album:	als single in 1964
Titel vertaling:	Villa De schone schijn

In 2016 deed ik voor het eerst mee aan de landelijke vertaalwedstrijd 'Nederland vertaalt'. Om het belang van goed vertalen te onderstrepen en onder de aandacht te brengen van een breed publiek heeft cultureel

projectorganisator Verstegen & Stigter in dat jaar in samenwerking met het Prins Bernhard Cultuurfonds en de NRC 'Nederland vertaalt' opgezet. In de categorie Engels-Nederlands luidde de opdracht het popnummer *The house of the rising sun* te vertalen, zo dicht mogelijk bij de originele tekst c.q. sfeer. Toen de vijf genomineerden bekend werden gemaakt zat ik daar helaas niet bij; dat had ik eerlijk gezegd ook niet verwacht. Ik legde de vijf genomineerde vertalingen samen met die van mij voor aan de overige leden van Moerstaal & Trawanten. Wel, mijn vertaling kwam niet door de commissie, maar wel die van de nummer twee in de einduitslag: Eric Honders. En ere wie ere toekomt, zijn vertaling is scherper, banaler en rauwer, goed passend bij het onderwerp. Alleen al de titel *De tent van tante Sjaan*, geen mooi huis maar een louche tent en de hoerenmadam die daar de scepter zwaait heet Sjaan, tante Sjaan, zij zit al jaren lang in dit werk. De locatie is goed gevonden, Katendrecht, een wijk in Rotterdam-Zuid, gelegen tussen de Rijn- en Maashaven in. In de vorige eeuw was het lange tijd de bekendste prostitutiebuurt van Rotterdam met veel uitgaansgelegenheden voor zeelieden. De bijnaam van de wijk is 'De Kaap'. Woorden als 'jonge sloeber' en 'naar de verdommenis gaan' maken dat zijn tekst meer in dat leven past.

De tent van tante Sjaan* (vertaling Eric Honders)

Er staat een huis op Katendrecht
de tent van tante Sjaan
waar jonge sloebers, net als ik
naar de verdommenis gaan

Mijn moeder maakte kleding
een broek voor mij als knaap
mijn vader maakte schulden
met gokken op De Kaap ...enz.

Jarenlang hebben we *De tent van tante Sjaan* als openingsnummer van een optreden gespeeld. Voor dit boek heb ik mijn tekst herschreven en

wat opgewaardeerd met evengoed de mogelijkheid om het te zingen en te spelen.

Villa De schone schijn*

Er staat een huis in oud Den Haag
villa 'De schone schijn'
het was funest voor menig joch
ik vond het er niet fijn

Mijn moeder naaide er kleren
een spijkerbroek voor mij
mijn vader gokte graag voor geld
ik hoorde er niet bij

En alles wat een gokker wil
troefkaarten in één hand
hij speelde tot ver in de nacht
door whisky overmand

O, moeders leer je kinderen
toch niet mijn weg te gaan
van zonde en ellende
aan die zelfkant van 't bestaan

Ik voel weer de verleiding
ik sta in een spagaat
toch ga ik terug naar oud Den Haag
waar die villa nog steeds staat

Nog steeds trekt mij die schone schijn
nog steeds tot op vandaag
ik ben voor goed vertrokken naar
die plek in oud Den Haag